

[Alfred Jensen.]

bedret, Formuerne er steget, og Udbytteerne er steget. Der er sket en almindelig Prisstigning, som har ramt hele den arbejdende Befolkning, saaledes at den reelle Løn er sunket med ca. 12 pCt. siden 1931, og denne Prisstigning har naturligvis ogsaa ramt Alders- og Invalidere rentenyderne. Den Regulering, der finder Sted, har vel nok givet dem de 3 pCt., der efter Loven kan tilkomme dem, men der er ikke ved denne Regulering ydet Alders- og Invalidere rentenyderne samme Levevilkkaar, som de tidligere har haft. Jeg kan ikke anerkende det Pristal, man benytter, som tilstrækkeligt til at regulere disse Indtægter efter. Jeg har tidligere under Finanslovdebatten paa-talt, at det ikke var et paalideligt Udtryk for de Udgiftssvingninger, som Alders- og Invalidere rentenyderne og de arbejdsløse har været udsat for. Der er ikke det mindste i Vejen for, at de Millioner, dette Forslags Gennemførelse vil koste, kan skaffes til Veje. Hvis Finansministeren og Socialministeren ikke ved, hvor de skal faa dem, skal vi gerne paatage os at anvise Stedet og anvise det paa en saadan Maade, at der ikke bliver mindre Beskæftigelse og Arbejde i Danmark, men tværtimod bliver forøget Købeevne i den arbejdende Befolkning og derfor forøget Efterspørgsel, det vil sige forøget Produktion og forøget Beskæftigelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen vil mene, at den Nedgang, som han paa staar skal have fundet Sted i de understøttedes Indtægt, skulde skyldes den Lovgivning, der blev gennemført i Fjor. Det er urimeligt at sige noget saadant, thi de Tal findes overhovedet ikke i nogen Statistik endnu; de findes ikke før om nogle Aar. Taksterne er jo ikke blevet nedsat. Det, der skete i Fjor, er ganske vist, at der er kommet 60-aarige med, men der er jo ogsaa givet Kommunerne en Adgang til at yde Hjælp til billige Boliger for Aldersrentenydere, en Foranstaltning, som vil virke særdeles godt rundt omkring i hele Landet, maaske navnlig i Byerne og bymæssige Bebyggelser, men ogsaa ude i Landet, hvor man, naar man ikke kan bygge Boliger, kan yde Hjælpen som konstant Huslejhjælp. Jeg ved, at det er en Foranstaltning, som har virket udmærket godt, og ligeledes er det en Forbedring, at de 5 pCt., Kommunerne hidtil har kunnet yde til Fordeling mellem de særlig trængende Rentenydere, baade Invalide- og Aldersrentenydere, er forhøjet til 7½ pCt. Paa begge disse Omraader er der for alle Aldersrentenyderne

kommet Forbedringer, som har været af afgørende Betydning for dem. Jeg kan derfor ikke tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet. Jeg savner stadig en Oplysning fra den ærede kommunistiske Ordfører om, at Rentenydere, de gamle og Invaliderne, i Rusland har det meget bedre end her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg mener, det er et Forslag til Ændring af Loven om Folkeforsikring, vi behandler her, og selv om jeg kom med Oplysning om, hvorledes de gamle og Invaliderne har det i Sovjetunionen, vilde Ministeren vel ikke ændre sit Forslag derhen. Hvis det var Tilfældet, skulde vi gerne komme med et Forslag. (*Statsministeren* [Stauning]: Nej, saa daarligt vil vi ikke have det her). Saa godt vil vi ikke have det her, siger den højtærede Statsminister. (*Statsministeren* [Stauning]: Nej, han gør ikke).

Dernæst siger den højtærede Socialminister, at jeg har sagt, at den Nedgang i Ydelsen, som den enkelte Rentenyder faar, skulde skyldes den Lov, der blev gennemført i Fjor. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at i de Regnskabsaar, hvis Tal staar til min Raadighed, kan der konstateres en Nedgang i den enkelte Rentenyders Indtægt, til Trods for at der gives flere Midler ud til Alders- og Invalidere rentenydere. Det er Tilfældet, og saa kan jeg ikke se, at alt det med de andre forskellige Tillæg, som er gennemført siden, skal drages ind i Debatten. Til Trods for at vi giver flere og flere Penge ud til Alders- og Invalidere rentenydere, er den enkelte ikke bedre stillet, men tværtimod ringere. Taksterne maa forhøjes, og Taksterne kan forhøjes. Derfor har vi stillet Forslag om 20 pCt.s Forhøjelse, og ingen har bestridt, at en saadan Ændring er nødvendig, at de gamle og de syge trænger til bedre Forhold. Jeg vil endnu en Gang henstille til de ærede Medlemmer i dette høje Ting, at de stemmer for vort Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget (se ovenfor) forkastedes med 89 Stemmer mod 2.